

Jadranka Miric

Ĉineskas

eLibrigita de ELERNO

Marto 2017

Vortoj de kompilinto

La 6-an de aprilo, 2013, Jadranka Miric aperigis sian unuan ĉineskaĵon “Al patrujo” en franca retejo Ipernity.com. Por kuraĝigi ŝin daŭre verki pli da ĉineskaĵoj, mi laŭdis ŝin per la jena ĉineskaĵo:

Brave, Jadranka!
—laŭ ĉinesko Sopir-al-sudo
Jadranka,
vi faris prave
l’ unuan ĉineskaĵon
metrike kaj enhance
verkitan, brave!

Vi amas
arde kun sincer’
la patrujon elkore.
Ŝiaj kulturo kaj ter’
jen via esper’.

Ha, plue
verku, Jadranka,
pri sentoj, travivaĵoj
per ĉinesko multflanka
por spert’ nemanka.

Mi ne atendis, ke deposte ŝi persistas en verkado de ĉineskaĵoj. Ĝis 2016 ŝi jam verkis 62 pecojn, inkluzive de tri skemoj (Heyebei, Pozhengzi kaj Sopir-al-sudo). Mi kolektis ĉiujn ĉineskaĵojn verkitajn de Jadranka Miric kaj kompilis ilin libroforme. Mi konsideras ĝin kiel bonan donacon al ŝi pro ŝia trijara penado en verkado de ĉineskaĵoj.

Vejdo

Heyebai (Lotusfolia Taso)

*ĉina fiksforma poemo el 6 versoj de 6,2:3;7,2;3 silaboj,
laŭ rimarangô aab,ccb*

Magazeno

Bela magazeno
beno
komerca.
Per grandrabata vendo.
Mendo
apreca!

Pozhenzi (Kavalira Danco)

*ĉina fiksforma poemo el du strofoj kun po 5 versoj de
66,77,5 silaboj, laŭ rimarangô xa,xa,a (x = senrima)*

Se vi dirus

Se vi, amatino
dirus nur, karulo,
ja, atendu, ekviŝu
larmojn en la spegulo
de la okulo.

Kverel' kaj miskompren'
foje okazita.
Subite okazinta

subite forigita.

Ja, forgesita.

Kulo kaj taŭro—pli da bruo ol faro

Sur herbejo kulo
surdorsigis ĝue
al taŭro. Ĉu terei
aŭ esti reĝo plue?
Miris kul' brue.

Ĝi nenifaranta
enuigis ege.
Sed vento ekblovanta
forblovis ĝin forege
ja, tutbruege.

Hundo kaj ĝia ombro

Iun tagon hundo
kuris kun viandpec'
laŭ bela riverbordo.
Ravis ĝin riverbelec'
sed pli nova pec'.

De ĉi tiu hundo
estas pli granda pec'
malfermis ĝi la buŝon,
pro akrega avidec'.
Ve, al manĝeblec'!

Moralinstruo— oni ne vidas kion oni havas, nur sklavas

al deziroj!

Leono kaj delfeno

(Malutila alianco)

**Ĉe marbordo bela
amikiĝis reĝoj,
la surtera kaj mara.
Konsilis pri la helpoj
en malfeliĉoj.**

**Al diablo! Taŭro
venkos min. Delfeno,
helpu min, kriis leon'.
Damna sort', vea peno.
Nia malbeno.**

**Se vi deziras sin protekti, trovu la aliancanon ne nur
volan sed eblan helpi vin.*

Beleco

**Beleco allogas.
Risko ĉiukaze.
Plukitaj peonioj
flaviĝas ekstervaze.
Kondiĉokaze.**

**Plukita juneco.
Posta ĉagreneco.
Fotoj de pasinteco**

**karto por eterneco.
Se noblis eco.**

Yijianganan (Sopir-al-Sudo)

*ĉina fiksforma poemo el kvin versoj de 35,77,5 silaboj
laŭ rimaranĝo xa,xa,a (x=senrima).*

AI PATRUJO

**Serba kant'
forto kaŝita.
Miljara historio
eterne prikantita.
Epos' skribita.**

**Vekrio
en decida hor'.
Ĉu feniksa savo nia
aŭ koto je serba kor''
pro europa aŭror'.**

**Ruĝa flago
flirtas fiere.
Gloras flag' trikolora.
Lazuras fontoj vere.
Blankas mont-sfere..**

Fervora

land' plurnacia,
laborista ag' povra,
evoluas movad' socia ,
kredo duonpia.

Ĉantaĝo!
Popol' malsana,
pro mizero ĉiutaga
pro korupto urbana.
Pro pereo vana!

Dolĉaj ammemoroj

Naturkant'.
Suno oriĝas
sur ĉiela arkaĵo.
Lanteme ĝi ruĝiĝas.
Jam vesperiĝas.

Eklumis
Lun' aperanta.
Agrabla paca vesper'.
Pro venteto blovanta,
pro vi pasanta.

Via vang'
zebre strekita
pro ombreto falinta,
de la floro plukita

al vi donita.

Via rid',
kiel venteto.
Tenera animkiso.
La rava hejmbildeto.
Jen mi — poeto.

Bluas stel'
alte sur ciel'.
Kosma bonvenon al mi.
Ĉu mi respondu iel?
Venkas lipmiel'.

Kial oni elektas militon?

Milito.
Danĝera vorto.
Kunportas malfeliĉon.
Morto en ĉies korto.
Tragika sorto.

Metodo
mire varias.
Iam palisumi, nun
satelite magias.
Popolo pias.

Invado

sur batalkampo.
Kaduka soldataro.
Bruletas krucolampo.
Surda homrampo.

Milito
min sathororas.
Sen indulgo longtempe.
Malamo tre doloras .
Ĉies dom' ploras.

Preĝoj por
malnova ponto,
tuj malamon forigas .
Depresio pro honto
je via konto!

Felix Romuliana

Palaco
fama restadej'
Felix Romuliana.
Sur la Magura tombej'
homoj -Dioj, ej'.

Apotez'
jes, unu el mil'.
En ĥrista antaŭvesper`.
La lasta pagana il',

por panjo kaj fil' .

**Fontano,
blankaj kolonoj,
skribaĵ' sur arhivolto.
Jes, por ontaj rekonaj.
Eĥadas sonoj.**

**Belegas
tiu labirint' .
Vidinda heredaĵo,
atingita dia pint',
de unu mortint' .**

**Hodiaŭ
popola rito
de antikva Palaco.
Jen, turista profito,
pro panjomito.**

** En pasinta majo zajeĉaranoj festis 50-jariĝon ekde la unua trovita eltrovejo troviĝanta sur altaĵoj en Gamzigrad banloko (11km malproksime de la urbo Zajeĉar, situanta en la orienta parto de Serbio, en Timoka kaj Negotina regionoj).*

Danke al tiama arkeologo Dragoslav Sreĵoviĉ ekis grandaj arkeologaj laboroj kiuj donis multajn valorajn eltrovaĵojn kaj la plej granda kaj valora estis Palaco de romia imperiestro Gajo Maksimiliano en la komenco de nova erao (la 2a kaj 3a jarcento). Hodiaŭ ĝi estas unu el

multaj komunaj eŭropaj heredajoj.

Kiam venos maljuneco

Pensiul’.

Kiel vi fartas?

Mi kiel bebo, kaj vi?

Ĉiu nokte mi kartas.

Oni min vartas..

Hajduko.

Plu kuraĝulo?

Mi, Serbo, kverko kora,

helpadis al povrulo .

Nun malfortulo.

Futuro?

Tempo espera.

Plu trovi la sanon.

Kvietigo severa.

Sento tenera.

Do, lukto.

Humana sen plor’.

Por senzorga mezoaĝ’.

Prevente kontraŭ dolor’.

Vivu juna kor’.

Maljunec’.

Paroloj en vent’.
Niveligi la klason
Kompreno kun bona sent’...
Ripozo sen pent’.

Ankoraŭ unufojon

Saluton!
Forta manpremo.
Perlas larmoj amaraj.
La arogantemo?
Aŭ laciĝemo ?

Adiau’.
Torento en kor’.
Hazarda renkontiĝo
kaj ne atendita plor’.
Peza la dolor’.

Iame,
Amo kiel pin’..
Ĝoja rido ligas nin.
Ni ne pensis pri la fin’.
Ni tre amis nin.

Vi kaj mi
Vigla ,gaja rid’.
Ondoj da kisoj al vi
pro nia unua vid’.
Al ies avid’.

**Ve ,tempo.
pasas rapide .
Restis la vivo spuroj.
Moke aŭ iom ride
Jesu konfide.**

Mia kuzo esploranto

**Mia kuz'
tre akurate
venis al ni vespere.
Ni akceptis lin frate,
gaje korbate.**

**Ja, fraŭlo
li estas vera.
Bonhumora kun plaĉa
konduo ,tre surtera.
Foje mistera.**

**Filipo,
agrabra junul'
sian genton esploras.
Adresis sin al fakul'.
Agema povrul'.**

**Serĉas li
stomako tente**

**el ampleksa medio,
la praulojn, atente.
Kun ni, konsente .**

**Zig-zago.
Tre malfacile.
Dume homoj perdiĝis.
Li serĉas vin mobile
kaj komputile.**

Malserena sento

**Fortulin’
Oni diras nun
malantaŭ mia dorso.
Ŝi kore spitas al sun’
al sia aŭtun’.**

**Fortulin’
eĥadas vente.
Morna gepatra tombo.
Ekis pluvo ŝtormsente.
Larmojn prevente.**

**Fortulin’
Sur mutaj lipoj
rido kiel saluto
malgraŭ fiaj viv- vipoj.
Paliĝas lipoj.**

Fortulin’!
Forta manpremo.
Dentoj grincas dolore.
Trista animploremo
kaj korpotremo.

Fortulin’
kun milda mien’!.
La vivo atendas vin.
Al la gepatra bien’!.
Nu, iru tien!

Vivi de sia laboro

laboron!
“lukro” serĉata.
Ve, reprotooondoj.
Krias buŝo malsata.
Konto blokata.

Jen, krizo.
Senlaboreco
kaj senutilaj penoj
naskiĝas ĉagreneco
kaj vanececo.
Proleto.
Mediacio.
Pagi, ŝpari, monpuni.

Atakata racio.

Povra nacio.

Socio

malbalanciĝas

mondskale kaj popolo

malforta unuiĝas.

Ni akordiĝas.

Okupu!

Kune vivtenu!

Laboru kun plezuro!

Ne festenu sed trenu!

Laboron benu!

Foiro

Foiro

la popola fest'.

La jara renkontiĝo.

Tradicia manifest'.

Kapo en tempest'.

Karusel'

je infana ĝoj'.

La vivo sur kvarradoj...

Kun luno super la voj'.

Ja, al ĉiu ĝoj'!

**Aŭtejo.
Brua konkuro.
Ludil' kiel premio.
Kurado al la turo,
ludoj per ŝnuro!**

**Jen, urso
ekster la domo.
Malantaŭ horordomo
la svingado ĝis vomo.
Ho, homo, homo!.**

**Bazaro.
Kaso malplena.
Malgraŭ tiom da homoj.
Sub tendo kantas lena.
Aŭdiĝas “/magda/lena”.**

Miholja somero

**Miholjtag'
aŭtuno bena.
Subita veterŝanĝo
varma kaj pluvoplena
iĝis serena.**

**Ekflirtis
sekaj folioj
ventofunebra danco...**

**Falis teren folioj .
Putris tilioj.**

**Fontano,
jen, vaporiĝis.
La pluvgutoj ariĝis.
Surface tuj grandiĝis.
Brile ondiĝis.**

**Noktiĝis.
Birdopepado.
Aŭdiĝis altaj sonoj.
Kaj ĥorusa kantado.
Lunaperado.**

**Nova tag?
Bluis ĉielo.
En bestokavo melo.
Ĉe ni, el plena kelo
dolĉa mielo...**

**Miholjtago laŭ ortodoksa kalendaro okazas ĉiam la 12an de oktobro — oni alnomis la tagojn ĝis 12a de oktobro miholja somero*

La lasta saluto

**Jovanka,
ja, vera rozo.
Nigrohara belulin'.**

**Batalanto sen pozo.
Nun en ripozo.**

**Luktanto,
ekde juneco.
Fortulino el Lika.
Kredis en humaneco
kaj diverseco.**

**Vi kaj Tito
kontraŭ faŝistoj.
Kaj misio alloga
vi iĝis pacforĝistoj ,
socialistoj.**

**Slavaro!
Hej, jubilis vi,
iĝis jugoslavio.
“Unuiĝu. Venkos ni”.
Forgesis ili.**

**Alvenis
nova miljaro
venis tempo de ŝparo...
Adiaŭ inda paro!
De amikaro.**

Morto de kolombo

**Belega
kolomboparo.
Kunflugado tra nuboj.
Koncertoj kun birdaro.
Ĉiam en aro.**

**Feliĉa
kolobumado.
Sunbrilo en okuloj.
Floranta korkantado.
Dum flugsurfado..**

**Ĉielo
kiel senfino.
Trove ruĝajn tegmentojn .
Neston fari por ino.
La kolombino.**

**Rendevu`
inter branĉaro.
Subita sunsubiĝo.
Surtere gvatis bestaro.
Ve,birda paro.**

**Ekfalo.
Bruoj kaj krioj.**

Venko de migra kato .
Forflugis alten birdoj.
Malgajaj perdoj!

Nelson Mandela

Ne perdu,
homoj, esperon .
Ŝtatiso, batalanto,
forlasis la teron.
Versigu la veron .

Madiba.
Eterniĝis li.
Ne perdu la esperon.
Sudafriko ploras pli
ol ĉiuj ni.

Kunuu,
revenis li tie,
por esti enterigita.
Kunuu troviĝas kie?
En sudafriko, ie.

Arestej'
longtempa “domo”.
Longaj dudek ses jarojn.
Negro aŭ blanka homo?
Gravas nur homo.

Libero!
Festas anĝeloj.
Koro venkis mizeron.
Vivo kontraŭ rasistoj!
Vivu popoloj!

p.s.

Nelson Mandela nasiĝis la 18an de julio 1918 kaj mortis la 5an de decembro 2013. Li estis la unua negra prezidento kiu post liberigo el malliberejo post 26 jarojn fariĝas politikisto kaj ŝtatestro. Liaj vortoj eterniĝis "estu laboro, pano, akvo kaj salo por ĉiu!" Ĉiu popolo devas flegi edukadon, batali kontraŭ segregacio kaj rasismo.

Zamenhof-Tago

Espero,
ja, eliksiro
la internon lumigas.
Energia transiro.
Mensa rondiro.

Do, vorto
parolfadeno.
Monde kunligas homojn
por pli bona kompreno.
Lingvo tra beno.

Esperant'

artefarita,
lingvo monde uzita,
de zamenhof kreita.
Cel' plenumita.

En lando
tre dezirata,
nome, esperantujo,
estas jam parolata,
lingvon, ŝatata.

Amikec'
internacia,
ponto al tradicia
kulturo. Sennacia.
Trudo nenia.

Novjara bondeziro

Estu vi
plenestimataj,
sincere tre amataj,
kaj ege salutataj,
de mi, laŭdataj!

Ekpreĝu!
Tenu gajecon!
Al vi pacon kaj panon!

**Flegu sennaciecon!
Kaj amikecon!**

**Nova jar'
rapide venos.
Multajn belajn donacojn
Sankta Klaŭs' disdividos.
Ĉiuj atendos .**

**Militon
evitu, certe.
Malbonaĵojn, konkrete.
Instru popolon lerte,
kaj ege sperte!**

**Nu, tostu!
Je via sano!
Al vi samideano!
Esperon al urbano
kaj vilaĝano!**

Sopiro

**Ekbrilos
jarŝanĝa festo
en ĉi solena nokto.
Belas pli nia nesto
ol ŝika vesto.**

**Ruĝa vin’
en glasoj plenaj,
makulita tablotuk’
kiel vangoj niaj, kaj
kisoj pasiaj.**

**Deziro
intimigas nin.
Ekis amoteksado .
Oni kaŝis sin
malantaŭ pin’.**

**Tintintis
murhorloĝo, ve
neniu aŭdis bruon.
Nek sonorilegon ĉe
la pordegon, ve!**

**Lunlumo.
Meznokte kun ni
ekis piroteknikaĵ’.
“ĉe ni, same,” diris vi
ride pli kaj pli.**

Memoroj

**Pluveto
ĉi-nokte ,rara.
La memoroj vekigas,**

**pri vojeto kampara
kaj foliara.**

**De post pluv'
mateniĝos sun'.
Ĉielo sereniĝos.
Vi diris,amo aŭ pun',
kun vi aŭ malkun.**

**Forgeso
ja,estas kulpa.
Freŝe vivas la vortoj.
Ĵaluzo vere vulpa.
Tempo kunkulpa.**

**Rakonto
certe malgaja.
Provoka diafane.
Afero ruza , kaja.
Ja,tre malgaja.**

**Pluvas plu.
Vundita koro .
Memorojn viŝas larmoj..
Saniga estas ploro.
Savo por koro.**

Al lernejkamaradino

**La lasta
saluto al vi.
Kolektiĝis amikoj.
Kor' ne povis elteni.
Ĉesis tiktaki.**

**Surprizo.
Doloro kaj plor'.
Vi akuŝis kaj flegis.
Ĝoigis vin ĉiu mor'.
Bona ina kor'.**

**Suferis
vi dum militoj.
Ne ĉiuj iĝis homoj.
Ja, multe da krimuloj.
Mankis estimoj.**

**Nenio
iĝis facila.
Via redonita domo
iĝis hela bonstila.
Je rigard', brila!**

**Ve, fino.
Nun ripozu, vi.**

**Senmorta estos memor’.
Belaj rozoj nur por vi.
Adiaŭ ĵĵi.**

**La poemon mi dediĉis al mia lerneja kamaradino živka-žiži -ĵĵi
radiojeviĉ -ubiparip, forpasinta la 27an de januaro 2014.*

Ne juĝu homon laŭ vesto

**Azeno
en leonvestaĵ’
aspekt’ leona vera.
Ja, malbravas la estaĵ’
scias ĉirkaŭaĵ’.**

**Obstina,
kvankam ne fia..
Nur melodio ĝia
famiĝis. Fortas “ia”
la bleko ĝia.**

**Alvenis
ja, homoj mire.
Leon’ ekster ĝangalo?
Iuj ekfuĝis “vire”.
Sed, piedire.**

**Surprizo.
Azenoreloj.
La trompo malkovrita.**

**Kiel el verko perloj,
la fonten* fabloj.**

**La stango
kolerigita
ekbatis la friponon,
en la leon' maskita.
Instru' donita.**

**Lafonteno: franca poeto kaj fablisto*

Leono, taŭroj kaj vulpine

**Leono
observis tage
taŭrojn. Kiom da viand'!
Satmanĝos li senpage
idojn senage.**

**La taŭroj
vivis senzorge.
Ili kuniris ĉie.
Eĉ faris amprizorge
domon. Tutzorge.**

**Unuec'!
Kia konkordo!
Disigu ilin, bestoj.
Ariĝu jen laŭ ordo.
Eĥis "en ordo".**

**Ĵus venis
vulpino ruza.
Akceptis planon, fian..
Atakis ŝi konfuza
kaj tre ĵaluza.**

**Batalo
vea kaj kruela.
Por la taŭroj perdita.
Venkis trompo miela.
Kredo ĉapela.**

Moralinstruo

*Malharmonio ĉion neniigas. Fratoj laŭ kredo kaj kulturo
devas esti konkordaj aŭ oni ĵetas sin en abismon — en
leonobuŝon*

**adaptita fabelo el kolektaĵo de la serba klerigisto kaj reformisto
Dositej Obradoviĉ (1742-1811)*

Ĉevalo kaj Lupo

**Jen lupo
maljuna, griza.
La vivo lernigis ĝin.
Viv' ĝia paradiza
ofte surpriza.**

**Ĉevalo
sur verda herbej'**

**trankvile paŝtanta sin.
Ekrimarkis lupon, hej!
Nova enfalej'!**

**Ĉevalo
ekkriis jene
dolorego terura..
Helpu min, ĉi-matene.
Henis ĝi pene.**

**Lignero
ĵus trapikis min.
Nu, dente, eltiru ĝin!
Tuj hufobat' sekvis sin
sur lupbuŝon. Fin'!**

**adaptita el la kolektaĵo de la serba reformisto Dositej Obradoviĉ
(1742-1811)*

Amikeco

**Mi tostu
al amikeco!
Fortiĝas ĝi pli kaj pli.
Je via bonintenco
kaj sincereco!**

**Retado
en virtuala
amika rondo bela,**

**kiel lulil' fabela.
En mond' kruela.**

**Interret'.
Mi ĵetas min kore.
Retumado intensa.
Laboru ni brilore
venku aŭrore!**

**Sincere,
kredo inter ni
iĝas amikeco ĉi
tre senbarila por ni .
Vivu harmoni'!**

**Memoru,
amikecon ni
ĉerpis el ĉiutagaĵ'
kaj el retmesaĝo ĉi
“kunlaboru ni!”**

Malbona sorto

**Jen, kokin'
bela grandkresta
klukanta en sia kort'.
La kuŝejo birdnesta
sen kok' foresta.**

**Hieno
pigra, malsata
ekvidis la kokinon
elfore. Mi malsata
ĝi jam kovata.**

**Deserto—
bonegaj ovoĵoj.
Kokidaĵon por ventro
plena. Kun miaj povoj
al bonaj trovoj!**

**Hieno
ridis ĝojplena.
Dume tra herbej' sibilis
la serpento venena
kun plan' serena.**

**Subita
tondro fulmoporta
krakadis surĉiele.
Fuĝis la bestokorta.
Jen, hien' morta.**

Sovaĝa kaj hejma azeno

**Perdiĝis
foje azeno.
Vagadis ĝi tre longe**

**antaŭ ĝia alveno
sur ĉi bieno.**

**Ho, azen' .
Similas al mi .
Tamen ĝi vivas riĉe .
Kia vileco al ĝi
sed trograseco!**

**Libero
feliĉo via!
Sovaĝejo allogas.
Ĉe vi zorgo neniam
nur, bleko ia.**

**Miskompren' .
Kial plend' ĝia?
Mankas pli da dankemo?
Kial malĝojo tia
en rigard' ĝia?**

**Nova tag' .
Azen' ŝarĝita .
Per bastono pelata,
sub ŝarĝo kurbiĝita.
Forte batita.!**

*Moral instruo: ne ekzistas feliĉo konstruita sur
turmentado kaj humiligado !*

Akvomuelejo de morto

**Legendo
diras, malbono
naskas nur remalbonon.
Sciigo pri demono
al ĉiu kono.**

**Sur Radan ,
en Bojnik valo ,
montara malbenita
sorĉmagia homfalo.
Frenezul' kalo.**

**Hajdukoj
mortigis homon,
honestan, diligentan.
Kaj forrabis la domon.
Faro de demon'.**

**Magia
fantoma loko.
Ĝin ŝafaro evitas. .
Sur bela Radan roko
kriaĉa voko.**

**laŭ la legendo pri malbenita akvomuelejo troviĝanta sur
montaro Radan , en la valo de Pusta Reka (dezerta rivero)*

Inunda katastrofo

**Inundoj.
Ekis terglitoj
post la longdaŭraj pluvoj.
Ho, subakviĝis litoj.
Homoj kaj vitoj.**

**Lecion'
ja, ege ŝoka.
Ne nur tera sed kosma.
Tutslava krizo, moka.
Enigmo roka.**

**Atesto
terura, peka.
Forgesitaj bonecoj.
Amrivero tre seka.
Senfrukta, peka.**

**Lumturo
ekbrilis fine.
Sunleviĝo tra ŝlimo
elakviĝis ni pine,
senlimdifine.**

**Konkordo!
Interpaciĝo.**

**Akriĝinta konscio.
Por mensa trankvliĝo .
Kaj korp' saniĝo.**

**dediĉita al la loĝantaro de inunditaj regionoj de serbio,
Respubliko Serbska en Bosnio kun federacio de muzulmanoj kaj
kroatoj kaj al la loĝantaro de kroaŭjo. Eĉ en malbono oni povas
trovi ion bonan!*

Gaja kanto

**Muziko,
vinokoloro
ebriigas animon.
Tre ĝojas mia koro
pro bonhumoro.**

**Papili'
tuŝo tenera.
Jen kuniĝo miela.
Ĉi rakonto somera
amfloro vera.**

**Aŭroro.
Ĝojo al natur'.
Matene kelkatempe
post vizito al tur'
plaĉas ŝipvetur'.**

Mistralo.

**Kvietas maro.
Velŝipo moviĝanta
kajfluganta birdaro.
Blanka mevaro.**

**Ŝipsoido
sur horizonto,
kiu jam punktiĝis.
Kiel fumo el pipo
aŭ imag' vipo.**

Reta vojaĝo

**Ĝuo dum
somerferio.
Neforgesebla afer'.
Reta vojaĝ' al rio.
Ĝoja ekkrio.**

**Post tiu,
sekva semajno
pasis melankolie.
Vojaĝ' per reta trajno
jen, nova gajno.**

**De lumurb'
trans oceanon
survoje al ĉinio
ĉiuj bezonas panon**

kaj savo-manon!

**Reveno
al ĉiutagec'.
Vekiĝas emocioj.
Ve,tias retamikec'
sen ci amarec'.**

**Dankon al
retamikaro.
Mondo eniris domon.
Pro ambaŭa bonfaro
ĝojas anaro!**

Aŭtuno

**Aŭtuno
alvenis pene,
honte tra branĉaro,
kisante teron bene,
kaj herbojn ene.**

**Malbono
ekis pluvduŝe.
Herbejoj ŝlimoplenas,
rompis sentuŝe
kuŝis ventpuŝe.**

Surprizo

**forme de neĝo
sur Kopaonik monto.
Naturŝanĝo sen preĝo
indas Terleĝo.**

**Subita
vento susuro.
Putranta foliaro
amasiĝas ĉe muro.
Lumbrikospuro.**

**Nubeto
vente blovita.
Zefire ornamita
kaŝado nefinita
de sun' bakita.**

Infanaj friponaĵoj

**Infanoj
ridas okule,
per larĝa rido sendas
sunsalutojn etule,
de lipangule.**

**Biskvitojn
vi ĉi-matene
po du en buŝon metis
ambaŭmane, ĉi jene.**

Finmaĉis pene.

**Fripone
ekridetis vi
pro mia troa timo .
Nu gustumu, pajo, vi!
Ja, ĵus knedis mi.**

**Hieraŭ
mi serĉis vane
la kajeron helbluan.
Flustris vi, ridosane
Mi? Propra mane?**

**Hundido
venis donace.
Estis ĝi tre ŝatata.
Ve, forkuris ĝi pace,
Ploris vi lace.**

Aŭtuna elegio

**Folioj
lulantaj vente
falas de sur branĉaro.
Preĝas mi duonsente
emoci-pente.**

Kuŝejo

**kruda betona.
Ŝanĝiĝas jarsezono.
La influo persona.
Ĝojo duona.**

**Migrado
de birdoj suden.
Klara aŭtuna bildo.
Vibras sonoj aeren
trans hemisferen!**

**Mirindaj
bildoj de kampoj .
Flavobrunaj pejzaĝoj
sur la montopaŝtejoj
kaj plataj valoj.**

**Dum nudas
arboj , putranta
estas foliaro.Nur
Luno mutas brilanta
vigle vaganta.**

Resaniĝo

**Nek jaroj
nek longaj tagoj
pasis rapide, kara.
Gravas komunaj agoj.**

Propras reagoj.

**Ĝis revid'!
Vivu amikec'!
Homon oni estimas
pro solidarec'
kaj bonkorec'.**

**Bela vort'!
Aŭdiĝas ploroj
pro vekigintaj koroj.
Koloriĝas taghoroj
pro bonhumoroj.**

**Nova fort'
de amosuport'.
Ĉielo blue klaras.
Ĝoja pepado el kort'
kontraŭ nigra sort'.**

**Espero
kiel lulkanto
milde karesas koron...
Vivu resaniĝanto!
kara amanto!**

Vivoleciono

Venteto
milda kareso,
sekretas je oreloj.
Aŭtomata permeso.
Fajna promeso.

Parolo
pense dirita,
konversaci' lakena,
pro vorto kovrita.
kredo perdita.

Paroli
ĉu kun flameco
aŭ impete murmuri.
Nur gravegas boneco
kaj bonintenco.

Perfido
Antaŭ la lango
eklaboru la cerbo.
Klaĉo buĉas sen sango.
Frapo de l' vango.

Diri nen
al ĉio duba.

**Restu fidela amik’.
Fortuno iam nuba
ŝanĝo tre kruda.**

Esperanto-Tago

**Espero
jes, tute certa.
La afer’ marŝas bote
de sepmejloj per lerta,
mesaĝo sperta.**

**Instrui
alpaŝi rekte
al lingva edukado.
Do, ekagu afekte
sed tre korekte.**

**Senfina
lukto. Praktika
lingvo uzado. Eblec’
por harmonio psika.
Studo efika.**

**Mirinda
estas Esperant’.
Ĝia internaciec’
Lingva paco batalant’
Nia flama kant’...**

**Ĝi semas
amon fratece
kontraŭ Apokalipso.
Ni agu bonintence
kaj amikece.**

Gaja printempa festo

**Ĉi jaro
estas la ĉina
printempa ŝafojaro.
Brilo de urbo pekina
sur arbo pina.**

**Feliĉo,
ĝojo surstrate
vivaj muzikaj bandoj.
Oni dancas korbate
ritmon laŭdate.**

**Ruĝiĝas
flirtantaj flagoj.
Koloroj favorataj.
Ban Ki-Moon-a reago
al “festo-ago”.**

**La drakoj
multkoloritaj**

**vigle ondiĝas sub
balonoj plenigitaj
kaj kunligitaj.**

**Nova jar',
printempa festo
diskonigas kulturon.
Elpelita el la kesto
“ŝafa tempesto”.**

**Al miaj ĉinaj geamikoj elkorajn bondeziroj el Serbio
PROGRESO KAJ PAKO EN LA KURANTA 2015 JARO —LA
JARO DE ŜAFO.*

Homoj vekigu, donu ŝancon al paco

**Perdita
generacio.
Ĉu eblas tio? Ĉio
dependas de racio,
kaj mem konscio.**

**Ĉi vintra
sezono mortonta.
Agonias popolo.
Ve, krizo ne solvonta.
Paco sonĝonta.**

**Sindono.
Ve, solidarec'.**

Kredo en vivobelec’.
Homa ,sankta liberec’
Homa amikec’.

Pistola
demokratio.
Faŝisma sintrompado,
longdaŭra apatio.
Pigra opio.

Degrado
de homaj rajtoj.
Debuto de novuloj.
Refrakasas debatoj.
Krioj de pentoj.

Mirinda amparo

Milito
forprenas amon.
Dispartigas amikojn.
Glorigas fi-proponon
donas fi-samon.

Similaj
trovas sin
en diversa ĉirkaŭaĵ’
eĉ en fi diabla sin’
por apogi sin.

**Kontraŭe
amo lumigas
homon intere milde,
vigle vin revivigas.,
vin perfektigas.**

**Julia,
Ismiĉ Admira
kaj Boŝko Brkiĉ, fama
paro, pro amo mira.
Amo Admira!**

**Ilia
peko estis am’
dum aliaj militis.
Ilin mortigis pro am’.
Sennacia am’.**

*La poemo estis dediĉita al la “sarajeva Romeo kaj Julia” al serbo
Boŝko Brkiĉ kaj muzulmanino Admira Ismiĉ loĝantaj en BiH kiuj
provis fuĝi de snajpera pafilo.*

*Ilian longjaran amon mortigis /1993/ tiuj kiuj forgesis la vorton –
Amo.*

Rememoro

**Faladas
iaj varmetaj
pluvoj. Ĉio odoras**

**je amo. Jen pluvetaj
vortoj. Poetaj.**

**Jam velkis
floro plukita.
Malfrua larmoverŝo.
Feliĉo forprenita,
kor' ĉagrenita.**

**Herbejo
ondiĝas milde.
“Ne tretu herbetejon!”
estis skribita ŝilde,
tut' konsilinde.**

**Okuloj
ĉielkoloraj
ekbrilis kompateme.
Kie estis kunlaboraj,
la tagoj oraj?**

**Tristeco
kiel nebulo
falas sur lian kapon.
Kurbigis la grizharulon.
Lacigis ulon.**

Al mia panjo

**Volus mi
vidi rideton,
vian mildan, panjeto.
Ho, kiel bonas peton
nomi sekreton.**

**Panjeto,
forflugis vi al
ĉielo endorminte.
Rigardas mi alten al
blua ĉielval'.**

**Nubetoj
sonĝe teksitaj
kvieste vin alportas.
Jen la floroj plukitaj
por vi donitaj.**

**Sezonoj
ŝanĝas regule.
Nur vi malĉeestas. Mi
atestas volontule.
Propra okule!**

**Herbejo
odoras flore.**

**Aŭdiĝas birda kanto.
Tersaluton memore
al vi. Elkore!**

Nobla alvoko

**Okazis
al nepalanoj
la tertrema tragedi'.
Helpu al azianoj!
Ho, eŭropanoj!**

**Severa
tertremego, ho.
Pli ol ses miloj! Estis
mortigitaj homoj! Ho,
resonas eĥo.**

**Retremis
tero fortege.
Tut' malaperis Barpa.
Suferis etno ege.
Homoj multege.**

**Katmandu'
mondoheredaĵ'
estas plu enloĝebla.
Helpu homojn per nutraĵ'
kaj per teĥnikaĵ'.**

**Enlandaj
kaj eksterlandaj
fakuloj solidare
partoprenu ni, are
digne, bonfare!**

Juliaj fajretoj

**Bruniĝas
arbo surstrata.
Speguliĝas brile sun`
en fontan' troviĝanta,
alten ŝprucanta.**

**Soifaj
uloj afable
atendas sian vicon
ĉe fontan'.Pli agrable
estus ĉetable.**

**Soifas
tero. Eĉ roso
bonvenigus.Nek helpus
subtera riverfoso
nek ŝtorma broso.**

**Blovetas
julia vento.**

**Aero sufokiĝas..
ĵetas homojn en tento.
Milda torento.**

**Aŭskultu!
Estis hakita
ho, sesjarcenta kverko.
Ho, la kverko benita
eĉ notita* Ve!**

**notita kaj benita kverko - laŭ ortodoksa kredo kaj laŭ kutimo de la serba popolo Al neniu estas permesite haki la maljunan kverkon/ la sesjarcenta /ĉar ĉiu –jare tie kolektiĝas la popolo por festi tradiciajn festojn ekz. la vilaĝana festo „zavetina,, aŭ laŭ kutimo de malsanuloj sur la kverkon oni postlasas notojn /iliaj rakontetoj ,deziroj por resaniĝo kaj dankemoj).*

Aŭtuna vento

**Aŭdiĝas
susuro inter
branĉaro. La birdeto
subite flugis preter
poplo sur la ter’.**

**Post pluvoj
restis marĉetoj,
aŭtunaj, stratolagoj.
Tie sin banas birdoj.
Sunaj varmĝuoj.**

**Jen vento.
Amuziĝas ĝi ,
dancante kun foliar’.
Rondodancon dancas ni,
belan valson, ĉi.**

**Lametas
folio akre.
Disiĝos ni kutime
ĉi-aŭtune, tutsakre,
renaskos are.**

**Ventego
per pordopuŝo
eniras domon. De post
pluvo malseka kuŝo.
Granda pluv’ duŝo.**

Fuĝantoj survoje al “riĉa” Eŭropo

**Jen marŝe
fuĝas loĝantoj.
Ju pli da rifuĝantoj
des pli da martirantoj
Ve, gastigantoj.**

**Eŭropo
landlimojn fermis.**

**Ekkreskis dratbariloj.
Registaro protestis
pro krizo, fias.**

**Pikdratoj
multobliĝis, re
laŭlonge de landlimoj.
Troŝarĝitaj ŝipoj ne
albordiĝis. Ve.**

**Gumflosoj
malŝveligitaj,
savveŝtoj disĵetitaj.
fuĝantoj arestitaj,
plu haltigitaj.**

**Akcepto
de fuĝintoj tut'
fiaskis. Malkvieta
iĝis Eŭropo. Salut'
kun amaragut'.**

Al Tago dediĉita al Mortintoj

**Aŭtuna
tag' memorplena
oriĝas kiel floroj
sur tombo , signoplena,
foje serena.**

Okuloj
ruĝaj de larmoj.
Koro apenaŭ batas.
Malgajaj niaj karmoj.
Koro sen varmoj.

Profunda
neevitebla,
esplora cerbumado.
Sorto komprenebla,
ne plu ŝanĝebla.

Rideto
sur rando lipe,
iomete amara.
Vivo batita vipe
sed pacopipe.

Memoroj
postkuras min.Ve.
Neniam ni renkontu,
nek estos kune.
Ve, doloras tre.

Malhela flanko de la Homo

**Kiel mi
kantu pri amo
kiam senfrukta sento
jam nestiĝis. Ĉi amo
al fi-teamo.**

**Besteca
senhonta ago
ŝokis mondon terure,
brute per sanga pago.
Fida reago.**

**Ĉagrenas
honestaj koroj.
Surdiĝas kompatemo,
humaneco, la floroj,
de la hommoroj.**

**Popola
saĝeco venkas
unuiĝante pace
kontraŭ teroro preĝas.
Pacon favoras.**

**Tamen, ni
Homojn mortigas.**

**Ĉu tia bonfaremo
la homojn plibonigas?
aŭ nin bestigas?**

Dubo

**Viciĝas
tagoj amare.
Nenien kondukos nin
malkonfido. Ĉi-jare
zorgas ni, pare.**

**Nescio
maloportune
forprenas, senrevene
nian feliĉon, pune.
Ploras ni kune.**

**Decembra
nigra nokto. Ho.
Senesperiganta ŝi
Ĉu maten' kiel eĥo
redonos vin. Ho!**

**Malamo
malrespektemo,
estas homa malfortec'
Ĉu venkos singardemo**

kaj toleremo?

**Vekiĝu!
mi preĝos forte.
Vivo unikas. KREDU
vi en amo ĝismorte
malgraŭ ĉi-sorte!**

Decembra promeno

**Mateno
nebuliĝis. Ve,
ŝi ĝojiĝis al bela
agrabla vespero, tre
ekscitis, por ke?**

**Ju pli da
emoci' des pli
da surprizoj atentos
min, elbalbutis en si ,
malgajiĝa ŝi.**

**Manoj jam
ruĝiĝis froste.
Promenante tra urbo
facilvestita. Poste
tremis ĝisoste!**

Ek al vi,

**diris ŝi honte.
Kapjese li akceptis.
Ĉaron, prunteprenonte
pelis. Volonte.**

**Varmega
nigra ĉokolad'.
Kia varmeco dolĉa.
Jen, klakadis ĉarorad'.
Dank' al kamarad'.**

Blanka ĉapeleto

**Bezonis
vi manon ŝian.
Okuloj larmiĝis. Ve,
bedaŭro krias ĉiam.
Forges' neniam.**

**Klimato
tre ŝanĝiĝanta.
Aŭtunas ĉi Decembro
Tago sune brilanta.
Jen, vir' bananta.**

**Ĉapelet'
blanka, surkape
li honore mallevis.
Rigardadis ŝi gape.**

“Via land’, surmape?”

**Rendevu’
ĉe verda valo.
infaneco senzorga.
Ekfloranta konvalo.
kaj via “halo”.**

**Memoro
perfekta. Dume
ili maturiĝis. La
vojoj kruciĝis lume,
kisis brakume.**

Dankpoemo

**Neniam
mi vojaĝis al
tute nekonata land’,
nek pro granda Karneval’ ,
nek pro akvofal’.**

**Aperis
ret’ kaj forviŝis ĉi
timegon. Degelis ĝi
tute en mi. Dank’al vi,
jen, ĉinesko ĉi.**

Amikec’

**kreskis senlime.
Konfidec' grandiĝis. Ni
korespondis sentime
kaj plenestime.**

**Ekame,
laŭ via propon'
verkis mi ĉineskaĵojn.
Verso laŭ mia kon'
belas pro belson'.**

**Ĉineskaĵ'
laŭ Sapiro al
Sudo, tre allogis min.
PDF-on faros vi
kaj mi versojn ĉi.**

*Ĉi tiun poemon mi dediĉis al mia ĉina amiko sinjoro
Veĵdo kiu subtenis min verki la ĉineskaĵojn.*

Sorto

**Galant'
honta, aperis
super la blanka neĝo.
Ekis vento fajfonta
al bird' falonta .**

**Degelis
neĝo. Dum vento**

**blovis forte laŭ la val'.
Ek aperis torento
en fi-momento.**

**Ies man'
plukis floretan.
Metis ĝin en libreton
por plenumigi peton,
retigi eton.**

**Herbari'
plibeliĝis, tre.
Nia galant' kuŝis
morta sur paper'. Plue
vivi, gravas, ve.**

**La birdet'
reaperis ie,
sekiĝis kaj forflugis.
Eĥas arbaro tie
pepmelodie.**

Vulpino kaj cikonio

**Vulpino
fi ruzgalanta
alvokis cikonional la dom'.
Mi ludanta
vi delikanta.**

**Je alta
bestonivel', ho
mi preparonta al vi
surprizon sen lamento,
sen ridoeĥo.**

**Do, venis
Cikoni' kara
al jam surtabligita
tablo. Plena plado ara
ĉe vulpopara.**

**Satmanĝis
vulpino, sed ne
blanka cikoni'. "El mal-
profunda teler"?!" Vane
mi venis. Plu ne.**

**Cikoni'
decidis al ŝi
venĝi. Por manĝi servis
en boteletojn al ŝi.
Fuĝis, vulpino fi.**

Virino kaj kokino

**Delonge
mi aŭdis tiun
fablon. En vilaĝ' iu
vivis vidvino kiun
ni ekkonos nun.**

**Fratino
ŝia loĝis for
de ŝia vilaĝo. Solas
ŝi. La Ĉielokolor'
estis ŝia kor'.**

**Decidis
ŝi malkutime
ŝanĝi ĉion. Komence
gajiĝis plenanime,
sed dubis time.**

**Kokino
po ovon tage
donis. Ju pli nutros ŝin
des pli ĝi donos tage.
Manĝo senpage.
Dirite
farite. Kokin'
grasiĝis nekapabla**

**plu doni ovojn. Jen, fin'
por ora kokin'.**

Moral instruo

*Se homo deziras cxiam pli ol ili/iŝi posedas kutime perdos kaj tun
poseditan*

Printempa lunperlamoto

**Ora Lun'
brilas tut hele.
Admirega beleco.
Influas nin miele .
eĉ sangocele.**

**Naturon
savos ni certe.
Ĝoju diaj paŝtistoj.
Festu ni sciosperte
kaj bird' koncerte.**

**Aprilo
multkoloriĝas.
jen, ekfloris tulipoj.
kamplore odoriĝas.
Vazoj pleniĝas.**

**Verdiĝas
herbejo onde
fleksebla. Reviviĝas**

**kunvenoj, kluboronde.
esperant' monde.**

**Aprila
Luna vagado.
Vekiĝas sopirado.
Velura tagiĝado.
Amo florado.**

Larmas okuloj diaj

**Pluvgutoj
tamburadas ĉe
fenestroĵaluzioj.
Dekomence tre plaĉe
fine bruaĉe.**

**Morna tag'.
Kaŝis sin suno
sub la granda griza nub'.
Vetera fi fortuno
al homoj puno.**

**Inundis,
tertre mis ĉie,
kvazaŭ malfermis ĉiel'.
Fidu je Dio pie,
preĝos ni tie.**

**Etendu
la manojn viajn.
sankta estu via nom'.
Savu nin de diablajn
malbenojn tiajn.**

**Kompatu
kaj indulgu nin,
kara Di'. Harmonigu
naturon. Gajigu min.
Via verda pin'.**

Somera kanto

**Somera
ciel' flamanta
pro arda sunsubiro.
Okcidente ruĝanta,
sun' sin kaŝanta.**

**Sur ciel'
krozas nubetoj
vestitaj ruĝkoloro.
Pozas nuborozetoj
al vi, poetoj.**

**La lasta
sun' okulsigno,
antaŭ vesper' malhelo.**

**Ŝanĝas ĝin okulsigno
de ĉiel' cigno.**

**Ariĝis
steletoj brile.
La plej brilas norda stel'.
Marvojon montras ile,
ja, lumradie.**

**Jen, Luno
malsupreniras.
Ĉe lignokaban' sidas
radie ĉaron tiras.
Lampiro miras.**

